

De aceea a zis Isus: Pe „oricine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu pe el înaintea Tatălui Meu care le este în ceruri“.

(Matei 10,32)

MISIONARUL VIEȚII CRESTINE

Și a zis Isus Apostolilor săi: Mergeți în toată lumea, vestiți Evanghelia la toată făptura (Marcu 16, 15).

Invățându-i să păzească toate câte v'am poruncit: și iată Eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului Amin. (Matei 28, 20)

Este scris:

„Dacă mărturiești cu gura ta că Isus este Domnul și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat pe El din morți, vei fi mântuit“.

(Romani 10,9)

O chemare la care trebuie să răspunzi

Spicuri din cuvântarea rostită de fratele I. Marini la adunarea frățescă dela Cluj

„Toate sunt ga a, veniți la nuntă“ (Matei 22,4). Sunt cuvinte cari ne privesc în chip deosebit. De 2000 de ani, acest cuvânt a trecut pe lângă multe urechi. Mulți au auzit această poftire, dar câți oare i-au dat ascultare? Câți au intrat la nuntă? Pentru câți n'a fost zadarnică această chemare și poftire, cum a fost și pentru „chemații“ din evanghelie!

În zilele noastre „chemarea la nuntă“ este și mai stăruitoare ca altădată. Cuvântul Evangheliei aleargă cu iuteală mare (Psalm 147,15). Vremea e aproape și Stăpânul stăruie ca să i se umple casa.

Astăzi când în bătrâna Europă bubuie tunul, creștinii de nume, cari au respins chemarea Domnului, trebuie să se gândească la marea răspundere ce vor avea purtându-se într'un chip atât de neomenesc față de Acela care s'a pogorât de pe tronul Său pentru a veni și a le face o asemenea cîste invitându-i la masa Sa.

Și trebuie să se mai gândească la clipa când se va închide ușa când ar vrea să intre și nu vor mai putea.

Iubiți frați, și noi suntem chemați la această nuntă. Oricine om este chemat. Acolo nuse amintește numele vreunui neam, religii sau a vreunei categorii (clase) de oameni. „Chemați pe toți aceia pe care-i veți găsi“, arată în chip hotărât că la această nuntă este poțtit oricine om, deci și tu și eu și noi toți.

Iubite frate și prietene, ascultă glasul ce te cheamă, vino la nuntă, vino căci Dumnezeu te cheamă El te iubește și de aceea vrea să te facă fericit.

Nunta Fiului de împărat e Jertfa Crucii de pe Golgota. Mirele e Domnul Isus Hristos oare și-a dat vieța ca să ne pregătească nouă un ospăț. Ospățul iertării sufletești, moștenirea cea minunată a împărăției lui Dumnezeu, în care vor fi strănși toți cei ce au intrat pe ușa (Ioan 10,9) și vor purta haina albă a neprihănirii.

În pildă se vorbește despre unul ce nu avea haină de nuntă și a fost dat afară.

Se spune că în Răsărit toți nuntașii aveau haină la fel. Înainte de intrare fiecare îmbrăca o haină anume, așa că oricine purta o altă haină era observat numaidecât. Cel găsit fără haină de nuntă, a fost dat afară și aspru pedepsit.

În împărăția Domnului, toți poartă o haină la fel. În sf. Scriptură se spune că toți cei mântuiți sunt înbrăcați în haine albe. Haina

de nuntă este vieța cea nouă în Hristos. Fericite de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate (Apocalips 22,14).

Numai sângele lui Isus Hristos ne spală de orice păcat (1 Ioan 1,7). Numai prin acest sânge putem dobândi haina de nuntă. A nu primi această haină, a nu primi darul și harul Domnului în vieța ta și a căuta să intri prin vrednicile tale în împărăția Domnului, însemnează trudă zadarnică. Trebuie să vă nașteți din nou a spus Mântuitorul (Ioan 3,7). Dacă cineva nu-i născut „de sus“ nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.

Poți să te lauzi oricât de mult că ești creștin, faci fapte bune, te rogi și mergi la biserică. Dacă trăești în păcate, cu lumea și fără Hristos, n'ai haină de nuntă.

De aceea când Domnul ne cheamă azi să ne despărțim, de lume, de păcat, de prieteni și chiar de noi înșine, îl vom asculta noi? El nu cere să lăsăm ocupațiile noastre, ci ne

cere să părăsim lumea și obiceiurile și pa-timile noastre și să trăim pentru El și cu El totdeauna.

Să știm că nu putem fi și cu Domnul și cu lumea. Dacă mergem și la biserică și la bal, nu va fi bine. Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni (Matei 6,24).

Prezența în această adunare a fraților veniți din toate părțile țării, este o dovadă că sunt mulți cari au ascultat chemarea la nuntă. Și adunarea noastră la un loc arată nădejdea ce ne leagă de pe pământ de a fi laolaltă în Domnul și aici și acolo cu El în vecii vecilor.

Poate adunarea de azi să fie ultima întâlnire a multora dintre noi. Nu știm noi. Fericite de cei ce au ascultat chemarea și au pășit cu hotărâre pe drumul ce duce sus.

Suntem strănși aici frați ortodocși și gr. catolici. Mulți rod al lucrării făcută în țara aceasta de părintele Iosif Trifa, pornitorul Oastei Domnului celei vii, în care dela început, ca într'o mreje sau prins suflete din amândouă bisericile Noi nu ne-am certat niciodată laolaltă, fiindcă aceasta este o lucrare a iubirii și nu a urii. Este o lucrare a lui Hristos, de aceea în El, noi ne simțim și suntem frați una în El. El ne-a unit. El este unul și jertfa Lui e una. Pe aceea pe care El ia unit la un loc, nimeni nu-i poate despărți. Ca niște pușori ei se strâng sub aripile aceleiași mame, care-i apără și ocrotește.

Ar trebui să luăm azi cu toții o hotărâre: Să nu ne mai certăm laolaltă... Să nu ne mai vorbim de rău unii pe alții! Să facem o hotărâre pe vieța și pe moarte să trăim în pace și să nu ne mai lăsăm târâți sau îndemnați la ură și vrăjmășie.

Foaia „Vieța Creștină“ ne stă la îndemână cu bună voință și dragoste pentru a-L vesti pe Domnul Isus și jertfa Lui cea sfântă. Cât timp va rămâne pe acest drum, ea va afla primire în toate casele și inimile noastre.

Până aici ne-a ajutat Domnul, spunem cu conștiința deplină împăcată, deși mulți ne vorbesc de rău, și ne critică și ne batjocoresc. Noi știm că batjocoritorii și criticantii nu fac voia Domnului.

Să fim credincioși Domnului și să mergem pe calea Lui, uniți în dragostea Lui preasfântă (Efeseni 2,13-18).

Slăvit să fie Domnul!

Focul cel dintâi.

Focul cel dintâi Isuse, Mereu arde, nu s'a stins
Că Tu Doamne ești Acela
Care-l ții mereu aprins

Arde focul oastei Tale
Focul Duhului dintâi
Mii de hule dac'ar curge
Nu v'or stinge a lui vâpăi.

De s'ar ridica o lume
Să strice lucrarea Ta
Nu-i va reuși s'o strice
Ori s'o poată 'npedeca.

Noi creștinii continuăm să fim desbinați?

O revistă religioasă din București scrie:

Poloni sunt slavi, francezii latini, englezii anglo saxoni. Și toți s'au unit din interese politice. Rușii sunt bolșevici, nemții național-socialiști. Totuși s'au unit, tot din interese politice.

Iar noi creștinii, ortodocși și catolici, cari credem cu toții la fel în Domnul Isus ca Mântuitor, continuăm să fim desbinați?

Cum vom opune o stavilă efecace războiului, când nu-i pace între noi?

Nu ar fi indicat ca Biserica Românească să adreseze în acest moment suprem un apel pentru unirea bisericilor celorlalte?

Regele Belgiei și Regina Olandei aduc contribuția lor pentru pace, iar aceasta îndatorire o are în primul rând Biserica.

Vin și eu

Vin și eu la Tine Doamne
Gol sărac și mort de foame
Și te rog să mă primești
Credința să mi-o sporești

Cu lacrimi mă rog plângând
Primește-mă la-al Tău Sân
Scapă-mă de cel viclean
S'ajung bine la liman.

Drăgan Pavel

Cititți, plătiți și răspândiți
foaia

„VIEȚA CRESTINĂ“

Frumoasa adunare creștină dela Cluj

Masa frățească — Procesiunea — Străbătând Clujul prin ploaie și noroi — „Dar aceștia cine sunt?” O adunare sfântă Vorbitori din popor ce rostesc cuvinte de aur. — Despărțiri duiosase, amintiri neuitate. — Rămâneți statornici și credincioși până la sfârșit (Apoc. 2,10 ; 3,3; Matei 24,13)

Dăm mai departe continuarea raportului adunării noastre dela Cluj, ținută în ziua de Duminecă 3 Sept. 1939.

După eșirea dela biserică, oaspeții trec în localul administrației, unde gazeta „Vieața Creștină” a pregătit o

Masă frățească

Vin și cei plecați în oraș. Fiindcă sunt mulți trebuie să se rânduie în serii pentru a sta la masă în locul ce nu-i încapă deodată pe toți fiindcă sunt câteva sute. Intre timp cei rămași pe afară, grupuri, grupuri, se strâng, cântă, vorbesc, se bucură sau își plâng durerile și se mângăie unii pe alții ca adevărații frați cari vor să-și poarte sarcinile unii altora, pentru a împlini legea lui Hristos. [Galateni 6,2]

O procesiune prin ploaie

Se apropie ora 2. Norii cern tot mai des o ploaie mărunță care a înnoțit destul de bine drumurile din cartier. Ne rânduim și în frunte cu steagurile, plecăm. Înainte sunt tinerii, apoi bărbații și în urmă femeile.

Pelerinajul dragostei

Cântând, prin noroi și ploaie, cu capul descoperit, convoiul lung de câteva sute de metrii — a stărpit o mare curiozitate și interes pe tot lungul drumului de peste 2 km. până la sala de adunare.

Frații și surorile cântă o „cântare nouă” nemălăuzită la Cluj.

În timp ce pelerinii iubirii înalță încet, lumea se apropie, se interesează și întreabă :

Cine sunt aceștia

...de unde vin, unde merg... ce vreau... ce însemnează aceasta manifestație...

Intrebările de „cine sunt aceștia?” ne-a adus aminte de locul acela din cartea Apocalipsului, când unul din bătrâni luând cuvântul a zis către Ioan: „Aceștia cari sunt îmbrăcați în haine albe cine sunt oare? Și de unde au venit?” — „Doamne” — a răspuns Ioan: „Tu știi” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Melului... Acolo, „nu le va mai fi foame nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele nici vre-o altă arșiță”... „Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă dela ochi lor” [Apocalips cap. 7, v. 13-17]

Ce agăduințe minunate și pline de nădejde pentru cei credincioși, cari au avut să suferă în lume prigoane, batjocuri, hule, nedreptăți, bătăi, temnița și moarte din pricina Evangheliei, din pricina mărturisirii statornice pe care o ținuseră pentru cugetul lor față de Dumnezeu. Ei vor fi fericiți [Matei 5,10-12; Apocalips 6,9; Petru 2,19 etc].

Adunarea din sala Palatului de Comerț

O adunare ca în scripturi [Efeseni 5,19; 1 Corinteni 14,26; 3,16] unde nu s'a volt a se ști altceva decât de Isus și acela răstignit [1 Corinteni 2,2].

Marea sală festivă — cu balcon — din palatul Nou al Camerei de Comerț, s'a umplut de suflete.

Intr'un suflet într'un gând s'a cântat imnul: 'Nalntea Ta Isus

iubit; Părintele V. Chindriș a rostit o scurtă rugăciune și apoi, în picioare întreaga sală a cântat: *Cu noi este Dumnezeu... Doamne al Puteților*“

Despre începutul foii Vieața Creștină

Luând cuvântul păr. V. Chindriș spune: Dragostea lui Hristos ne strânge... Ne-am adunat aici pentru ca să lucrăm la mântuirea noastră. O mare putere este dragostea care a putut strânge pe așa vremuri atâtea suflete, dela așa de mari depărtări. (Bucureștii, Iași, Bacău, Arad, Sibiu, Hunedoara, Bucovina, Alba etc).

În continuare, părintele face o mărturisire personală din viața sa de școlar, până la începuturile foii „Vieața Creștină”. Citind ca elev în cl. V de liceu, cărți rele și stricătoare de suflet, a căzut în mrejele necredinții, luându-și chiar și curajul de a și contrazice profesorii.

Primind într'o zi o aspră dojană dela un profesor, a fost trimis la isvorul de apă vie: *Evanghelia*. Citindu-o cu dorința de a afla Adevărul, a ajuns unde trebuia: la îndreptare, și la hotărârea de a lupta împotriva *cărții rele* și a ajuta *cartea bună*, singurul mijloc de a avea folos împotriva stricăciunii care se răspândește în literatura ziarelor și cărților stricătoare de suflet.

Așa am ajuns la mica publicație — Clujul Creștin — care a și prins rădăcini răspândindu-se repede, mai ales în Cluj și împrejurimi.

Dorind a leși mai la larg s'a scos cu mari jertfe și suferințe „Vieața Creștină”. Neîntind o foaie de preocupări confesionale, a prins, și mai ales în ultimul timp căpătând o notă mai apăsătoare creștină ea se răspândește și place tuturor credincioșilor — dornici după o viață cu adevărat creștină după voia Domnului. Foaia s'a ținut și se va ține mereu pe linia aceasta, așa că este una din puținele foi, cari, caută să spună adevărul pentru a veni în ajutorul sufletelor cari îl caută.

Vorbirea fratelui I. Marini

După cântarea „Crucea”, a luat cuvântul fratele I. Marini, redactorul gazetei noastre, tălcuind pe scurt în cuvinte vii, chemarea din Ev. zilei: *Veniți, iată toate sânt gata* (Matei 22, 1-14)

(Dăm în altă parte a foii părți din vorbirea aceasta).

Se cântă: „Haideți spre patria cerească” apoi a luat cuvântul părintele *Fl. Mureșanu* din Cluj.

Vorbirea părintelui Mureșan

Păr. Fl. Mureșan: Am venit să ascult nu să vorbesc. Astăzi este mai multă lipsă de ascultare decât de vorbire. De două mii de ani neîn-

cetat ne cheamă la nuntă glasul Evangheliei de azi și nu putem spune că nu l-am auzit. Și vina cea mare a impurilor ce trăim este că nu mai știm să ascultăm.

Orl scris este și știm că prin neascultare a intrat pacatul și cu el răul în lume. Sfârșitul acestora este ascultarea.

Dar nu orice ascultare are această putere. Ci ascultarea de Domnul dumnezeiasca pildă de ascultare care s'a făcut ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce.

Ne-am făcut noi ascultători până la sânegrare? Da am sângerat și lănea este gata iarăși să se îmbăieze în râuri de sânge pentru că a ascultat de altă chemare și de alt glas decât glasul Evangheliei Domnului. Pacea lumii, abia după 20 de ani s'a năruit fiindcă a fost zidită pe nisip Stânca cea tare, Domnul păcii, a fost nesocotită. Numai pe piatra aceasta din capul unghiului se poate sădi pacea patriei noastre de aci. Numai numele acesta al Domnului ne este singurul nume al Mântuirii noastre, celelalte sunt numiri istorice cu început și sfârșit. Numele Domnului rămâne în veci mai presus de tot numele.

S'au subliniat aci fapte de prigoană din pricina acestui Nume sfânt al Domnului.

E oare un rău a fi prigonit pentru Hristos Domnul? Evanghelia o numește fericire. Mulți au râvnit această fericire.

Facă Domnul să râvnim și noi această moștenitoare cunună.

Fr. I. Mureșan, Negrilești Someș

care aduce Salutul fraților și cititorilor noștri din părțile acelea, vorbind cu multă însulețire despre dragostea lui Dumnezeu care ne-a adunat aici. Nici interesul și nici altceva nu poate lucra și face ceea ce râvna pentru Domnul împlinește.

O oarbă ne citește

O surioară oarbă de aici din Cluj care urmează la institutul de oarbe din Arad ne citește așa cum citesc orbii, cu degetile o poezie de chemare la Domnul.

Fr. Alex. Ionescu, — București

Vorbește cu pilde despre deșertăciunea vieții pământești, făcând stăruitoare chemare la Domnul, în legătură cu Apoc. 3,20.

Se cântă „*Celateia Mea*” iar mica surioară *Ana Poenaru* din Cluj declamă o poezie. Urmează la cuvânt

Fr. Viorel Cătăniclu — Romoșel Hunedoara

Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea — zice Domnul (Ioan 7,37). Dacă vrem să intrăm în împără-

ția Domnului trebuie să fim îmbrăcați în haine albe (Apoc. 7,13). Sabia mănii lui Dumnezeu stă asupra noastră. Să ne întoarcem la El.

Se cântă „*Isuse vino la noi*”, o surioară spune o poezie și vorbește apoi

Fr. David Bălăuță — Bacău

În legătură cu Galateni 4,7 dovedește cu citate biblice ce însemnează o lucrare duhovnicească slabă și cum un suflet, trebuie să crească pentru a eși de sub tutela învățăturilor slabe și a se ridica spre cele desăvârșite precum spre cuvântul Domnului (Evrei 5,12-14). Toți copiii Domnului trebuie să fie prigonii, ca să samene Stăpânului lor care i-a născut. Să rămânem până la sfârșit în, harul cel sfânt al Domnului.

Fr. Leon Andronic — Bucovina

Vorbește în legătură cu Evrei 12, 13. Să eșim afară din tabăra lumii celor necredincioși și să chemăm cu putere și pe alții în Numele Domnului. Nu este cu puțință a te mântui dacă stai în tabăra lumii. Și nici nu ai de suferit când stai în lume. Face o fierbinte chemare la Mântuitorul. Tu poți fi o lanternă pentru cei din jurul tău în această noapte întunecoasă Când făclierii Domnului ar fi primiți și mărturia Evangheliei ascultată se va schimba fața țărilor a satelor și a orașelor noastre.

Fr. Plut. Maj. Florea E Oradea

Vorbește cu o foarte potrivită întâmplare din vieța sa despre cetățenia cerească (o vom da pe larg cândva). Urează foii „Vieața creștină” viață lungă pe acest drum curat.

Fr. I. Dragomir — Sibiu

Aducând salutul fraților și cititorilor noștri de acolo, arată, în legătură cu 1 Corinteni 2,2 că noi n'am voit să știm aici altceva, decât pe Isus Hristos și acela răstignit.

Fr. Traian Dorz citește o poezie mișcătoare până la lacrimi, alcătuită cu ocazia acestei adunări.

Fr. N. Stănilă — Purcăreți Alba

Vorbește în legătură cu Galateni 5,24 simplu dar convingător despre minciună în creștinismul modern de azi (citează și Apoc. 22,8; 1 Tim. 2,3). Indemnând pe toți să iasă din viața de minciună.

Fr. Ilie Marini — Săsciori Alba

Vorbește cu foc, făcând o chemare dulce către toți cei veniți în mijlocul nostru, să se predea chiar azi Domnului. Adunarea e fost cutremurată de cuvântul plin de stăruință iubitoare care chema la Hristos.

Sora Paraschiva Postei din

Vinerea — Hunedoara

Cu lacrimi în ochi, cu glas tremurat și cu o dragoste neprefăcută, chiamă sufletele la Isus (Ioan 15) spunând: Este așa de bine să frăești cu Isus. Se cântă: La miezul nopții și Cuvinește cu adevărat și se încheie cu rugăciune.

Despărțiri duiosase

E târziu. Aproape 8. În oraș de (continuare în pag. 5-a)